

підтримувати дітей, які звертаються за допомогою, негайно вживати запобіжних заходів, щоб не допустити такої ганебної поведінки у майбутньому.

Науковий керівник З. А. Мошоньок

УДК 342

ЛІНА ОЛЕКСАНДРІВНА ГРОЗИК

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

МЕХАНІЗМ ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ДОСВІД АВСТРІЇ

На сьогоднішній день відбувається удосконалення практики та політики протидії насильству як в економічно розвинених країнах світу, так і в тих що розвиваються. Країни приймають відповідні закони, впроваджують державні програми, вживають спеціальних заходів, спрямованих на протидію тим формам насильства, які донедавна вважалися звичайною справою сім'ї чи окремої людини. У наведеній статті пропонуємо розглянути досвід Австрії щодо подолання такого роду проблеми.

У листопаді 1996 року Австрійська національна асамблея прийняла Акт про захист від насильства в сім'ї. Закон надає право потерпілому на захист від кривдника у його/її життєвому середовищі і в соціальному оточенні, надаючи поліції повноваження виселяти правопорушників і накладати заборонні ордери. В Австрії були засновані «центри втручання», які забезпечують безкоштовними консультаціями, надають допомогу та підтримку потерпілим від насильства у сім'ї.

Якщо правопорушник погрожує або завдає шкоди особі, яка проживає в тому ж приміщенні, поліція має право виселити правопорушника зі спільного житла та заборонити йому туди повертатися, не зважаючи на те, що він може бути власником квартири чи будинку. Правопорушник повинен відати ключі від приміщення поліцейському, якщо він хоче забрати свої речі, то треба попереджувати постраждалу особу про свій прихід. Протягом цього часу суд повинен прийняти рішення, може накладати тимчасову судову заборону, яка чинна упродовж 3 місяців. Бувають випадки, коли потерпіла особа подала на розлучення, то заборона може бути продовжена до розлучення. Попри те що кривднику заборонили заходити до свого помешкання, йому можуть не дозволити з'являтися біля будинку та в інших визначених місцях, де він може зустрітися з постраждалою

особою. Постраждала особа може подати заяву на штраф, якщо кривдник порушує наказ суду.

Однією з головних рис Акта про захист від насильства в сім'ї є те, що у разі вчинення насильства поліція повинна реагувати, не зважаючи на інтереси потерпілої особи, яка самостійно приймає рішення лише стосовно тимчасової судової заборони. Цей підхід дає зрозуміти те, що держава вважає себе відповідальною за безпеку в приватному житті, що вона обізнана з проблематичною ситуацією потерпілої особи, яка перебуває в насильницьких стосунках під тиском кривдника.

Науковий керівник Н. Ф. Хайруліна

УДК 343.9:343.226

ІЛГАР ЕЛХАН ОГЛИ ГУЛІЄВ

*Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого
Інститут підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України*

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ І ХУЛІГАНСЬКІЙ ПОВЕДІНЦІ ГЛЯДАЧІВ НА СПОРТИВНИХ АРЕНАХ

На початку 80х років 20 го сторіччя Європейськими стадіонами прокотилася хвиля трагічних випадків, які були спричинені неналежною поведінкою вболівальників. Тільки у 80-90х роках сталося понад десять масштабних футбольних трагедій, в яких 268 осіб загинуло та кількесот зазнали серйозних ушкоджень. Зростання футбольного хуліганства, насильства на стадіонах, до якого долучилися расизм та нацизм, вимагало адекватної реакції Європейських держав. Уздовж останньої чверті ХХ сторіччя в результаті широкого громадського обговорення проблеми, її наукового вивчення, національними урядами країн Західної Європи було запроваджено різноманітні заходи, які склали цілісну систему і забезпечили належний рівень безпеки на футбольних матчах. Однак в умовах глобалізації економічних, соціальних, інформаційних процесів футбольне хуліганство, агресія та расизм на стадіонах почали швидко розповсюджуватись у футбольному середовищі країн Центральної та Східної Європи, в Росії, Туреччині, тощо. Ці виклики спонукали уряди зазначених країн до вивчення міжнародного досвіду, розроблення ефективних національних законодавчих, організаційних, інформаційних та інших інструментів протидії насильству та расизму у футболі. Ситуація також загострюється у контексті загальної тенденції останніх років до зростання насильства та екстремізму в умовах економічної та соціальної нестабільності, які можуть бути значно посилені сучасною світовою кризою. Для України актуальність даної проблеми постала на